

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoSr/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817214179
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817214179.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobkyne F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX/XX, Y., proti žalovanému F. Q. T., s.r.o., so sídlom P., Y. 5, S.: XX XXX XXX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou B. Q., s.r.o., so sídlom P., Y. 5, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.júna 2018, č. k. 11Csr/1/2017-81 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z m e ň u j e takto:

Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Bratislava, Vansovej 2 zo dňa 13.11.2017, sp. zn. SRSApA 01677/17.

Žalobkyni p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu. Výrokom II. priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni vo výške 100 %. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáha o zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava zo dňa 13.11.2017 sp. zn. SRSApA 01677/17 a uplatnila aj trovy konania. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že uznesením Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácií pre arbitráž zo dňa 22.06.2017 sp. zn. SRSApA 01677/17 (Výzva na žalobnú odpoveď), Stály rozhodcovský súd rozhodol a nariadil písomné konanie vo veci a zasielal žalovanému žalobu (návrh na začatie rozhodcovského konania spolu s prílohami) a vyzval žalovaného, aby v lehote 30 dní od doručenia uznesenia predložil Stálemu rozhodcovskému súdu písomnú žalobnú odpoveď. Rozhodcovským rozsudkom zo dňa 13.novembra 2017 sp. zn. SRSApA 01677/17 Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava určil žalovanému F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. XXX/XX/XX, Y. povinnosť zaplatiť žalobcovi F. Q. T., s.r.o. so sídlom Y. 5, P. sumu 834 eur, úrok z omeškania vo výške 83,89 eur, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 407,47 eur od 20.5.2017 do zaplatenia, trovy rozhodcovského konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 55,07 eur a trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 144,70 eur, a to všetko spoločne v mesačných splátkach vo výške 40 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci, nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplatenia dlhu a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.marca 2018. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 45 ods.1, § 45 ods.3, § 46 ods.1, 2 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je nedôvodná. Súd prvej

inštancie sa predovšetkým zaoberal tým, či bola žaloba žalobkyne podaná v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku, žaloba bola podaná dňa 8.12.2017, rozhodcovský rozsudok bol vyhotovený dňa 13.novembra 2017, teda zjavne do troch mesiacov tak, ako to ukladá zákon. Súd sa ďalej zaoberal, či žalobkyňa ako účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania podala žalobu v súlade s § 45 ods.2 cit. zákona a zistil, že žalobu o zrušení rozhodcovského rozsudku podala na tlačive, ktorého vzor je uvedený v Prilohe č.3, v ktorom zaškrtila krížikom dôvody, resp. námietky tak, ako to ukladá uvedené ustanovenie. Dôvody, ktoré uviedla, pre ktoré má súd zrušiť tento rozhodcovský rozsudok rozvila a podrobnejšie uviedla vo svojom návrhu. Stály rozhodcovský súd rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva predvídala. Stály rozhodcovský súd bol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa postupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva uzavretá medzi veriteľom spoločnosťou F. Q. T., s.r.o. a dlžníkom F. H. dňa 14.12.2015 obsahuje náležitosti upravené v § 3, Stály rozhodcovský súd rozhodol v súlade s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, vydaný rozhodcovský rozsudok zo dňa 13.novembra 2017, rozhodol v súlade s Občianskym zákonom a ustanoveniami, na ktoré súd poukázal vo svojom rozhodnutí. Čo sa týka aktívnej legitímácie, súd opakovane poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré uviedol už vyššie, že pri aktívnej legitímácii v rozhodcovskom konaní postačuje oznámenie pre žalobkyňu o postúpenie pohľadávky spolu s podacím hárkom o postúpení pohľadávky na žalobcu, čo splnené i bolo, lebo žalobkyňa prevzala túto listinu. Súd je povinný z takéhoto oznámenia vychádzať bez toho, že nie je povinný skúmať existenciu platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok. Preto konštatoval, že sa nemôže ani žalobkyňa domáhať neplatnosti takejto zmluvy. Čo sa týka Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, túto žalobkyňa opatrla svojím podpisom, kde v záhlaví v čl. 1 jasne uvedený pôvodný veriteľ L., a.s. a správca za L., a.s. bol A. Z. X., a.s. so sídlom Q.. Dlžník vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. V bode 2 je táto veta uvedená jasne a zrozumiteľne, pričom súd zdôrazňuje, že povinnosťou žalobkyne bolo si zmluvu prečítať a pokiaľ nesúhlasila s obsahom takejto dohody, nemusela takúto dohodu opatriť svojím podpisom. Zároveň sa v čl. III. osobne zaviazala splatiť tento záväzok v 12 pravidelných mesačných splátkach, v minimálnej splátke 50 eur, pričom je tu uvedená splatnosť prvej aj poslednej splátky. Žalobkyňa nebola povinná takúto dohodu podpísať, mohla ju odmietnuť, preto nie je možné považovať túto dohodu za neprijateľnú podmienku. Nikto predsa žalobkyňu nenútil, aby dohodu podpísala. Rovnako aj zo znenia rozhodcovskej zmluvy, resp. z jej obsahu si tiež žalobkyňa mohla vybrať právo vec riešiť pred rozhodcovským súdom alebo odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy, ale mohla takisto aj odmietnuť rozhodcovské konanie. Rovnako aj Stály rozhodcovský súd dal žalovanej do pozornosti poučenie o rozhodcovskom konaní pri iniciovaní sporu proti spotrebiteľovi. Preto podľa súdu prvej inštancie nie je možné považovať rozhodcovskú zmluvu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko nie je preukázané, že by došlo k uzavretiu tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy pod nátlakom a bola by neplatná. Po preštudovaní tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy žalobkyňa mohla aj nemusela túto rozhodcovskú zmluvu podpísať. Mala na výber riešiť spor pred rozhodcovským súdom tak, ako sa to uvádza v čl. II. alebo túto zmluvu nepodpísať. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, ako aj Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach sú listiny, ktoré sú napísané čitateľne, veľkými písmenami, obsah nie je obtiažny a nie je nezrozumiteľný a žalobkyňa po preštudovaní mohla aj nemusela tieto listiny opatriť svojím podpisom. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky a žalobkyňa túto spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu nemusela podpísať. Súd ju považoval za platne uzavretú, rovnako ako aj Dohodu o uznaní záväzku. V súvislosti s tým tiež súd poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov, konkrétne z rozhodcovskej zmluvy v danom prípade vyplýva, že spotrebiteľ, resp. žalobkyňa mala možnosť neprijať rozhodcovskú zmluvu. Hoci rozhodcovská zmluva, rovnako aj Dohoda o uznaní záväzku boli vopred pripravené, boli pripravené na osobitnej listine, kde sa požadované údaje dopĺňali, teda žalobkyňa ako dlžníčka mala možnosť tieto zmluvy tak, ako súd opakovane už uviedol odmietnuť podpísať. Žalobkyňa na oboch listinách prejavila svoju vôľu, resp. súhlas s obsahom týchto listín. Jednotlivé ustanovenia v oboch zmluvách boli jasne formulované, boli zrozumiteľné, takže nie je možné uzavrieť, že ide o neprijateľné zmluvné podmienky v týchto zmluvách. Súd poukázal na dotazník zo dňa 14.12.2015, ktorý taktiež žalobkyňa opatrla svojím podpisom, kde sú jasne formulované jednotlivé ustanovenia s označením „súhlasím“ alebo „nesúhlasím“. Tu je vysvetlená Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach aj to, či súhlasí so splácaním tohto dlhu, kde žalobkyňa prejavila súhlas, tiež správne vypočítanú pohľadávku, kde tiež žalobkyňa prejavila súhlas, tiež uznanie premlčaného záväzku, ktorý má za následok plynutie novej premlčacej doby a posilnenie jeho vymáhateľnosti na súde, kde tiež prejavila súhlas a tiež prejavila súhlas uzatvoriť Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a taktiež súhlasila s podmienkami rozhodcovského konania. Taktiež dotazník

žalobkyňa nemusela podpísať, bola upovedomená o dlhu, o jeho premlčaní, o jeho následkoch a uznaní premlčaného dlhu. Pokiaľ by nebola podpísala Dohodu o uznaní záväzku a ani spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, nepodpísanie týchto listín neboli spojené so žiadnymi následkami pre jej osobu. Čo sa týka porušenia § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách súd prvej inštancie konštatoval, že ich nie je možné spájať s občiansko-právnym následkom neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2015, pretože toto ustanovenie nezakladá občiansko-právnu povinnosť vo vzťahu k žalobkyni, ale ide o zodpovednosť postihnuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods.1 z. č. 483/2001 Z. z.. Súd tu vyčerpал písm. e/ a písm. i/ a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky v uvedených ustanoveniach, aby súd mohol zrušiť z týchto dôvodov rozhodcovský rozsudok. Čo sa týka predčasnej splatnosti, táto bola žalovanej oznámená listom zo dňa 02.11.2012, ktorú žalobkyňa prevzala dňa 09.11.2012, teda vedela o predčasnej splatnosti, lebo nesplácala dlh riadne a včas. Čo sa týka namietanej absencie v Zmluve o úverovom limite, RPMN, v danom prípade ide o uzavretie Zmluvy o úvere, ktorá obsahuje Všeobecné úverové podmienky, kde sú uvedené podmienky pre vydanie tejto karty, informácie pre užívateľa a čerpanie pôžičky, v článku VI. sú uvedené úroky, RPMN a poplatky, v článku IX. bod 3 je uvedený indikatívny výpočet ročnej miery nákladov, RPMN. Keďže tieto údaje sú údajmi súvisiace s vydaním a používaním pôžičkovej karty W., súd považoval tieto údaje za súčasť zmluvy, keďže sú súčasťou žiadosti o vydanie a používanie pôžičkovej karty W., ktorú žalobkyňa aj obdržala, aj čerpala finančné prostriedky, čiže náležitosti ktoré má obsahovať táto zmluva sú uvedené v tejto listine ako súčasť zmluvy. Keďže ide o revolvingový úver, ktorého výšku je možno dopĺňať, nebolo možné stanoviť presnú výšku RPMN, ale vo Všeobecných obchodných podmienkach je uvedený spôsob jej výpočtu tak, ako súd uviedol už vyššie. Súd nie je toho názoru, že táto absencia robí úver za bezúročný a bez poplatkov. Tiež nie je splnená požiadavka upravená v § 45 ods.1 písm. k/, že výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s Verejným poriadkom Slovenskej republiky z dôvodov už vyššie uvedených a súd je toho názoru, že rozhodcovský rozsudok vychádzal zo správneho právneho posúdenia. Súd záverom uviedol, že preskúmal, či sú dané dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods.1 písm. c/, e/ a i/ až l/ a dospel k záveru, že nie sú dôvody na zrušenie tohto rozsudku, pričom dôvody, na ktoré poukázala žalobkyňa v žalobe nepreukázala, pričom dôkazné bremeno bolo predovšetkým na žalobkyni. Rozhodcovský rozsudok je náležite odôvodnený po právnej stránke, súd zistil správne skutkový stav, právne vec posúdil a zdôvodnil, a preto ho súd považuje za správny. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobkyne zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Navrhla ho zrušiť. Úvodom žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoSr/2/2018 zo dňa 08.08.2018, kde odvolací súd posúdil rozhodcovskú zmluvu ako neplatnú, keďže táto nebola individuálne dojednaná a jej obsah nemohol spotrebiteľ ovplyvniť. Mala za to, že súd prvej inštancie napriek tomu, že k praktickým žalovaným čo sa týka uzavretia Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, podpísaného dotazníka a následne rozhodcovskej zmluvy existuje rozsiahla judikatúra, tieto vyhodnotil ako v súlade so zákonom. Uviedla, že Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach je absolútne neplatný právny úkon. Žalovaný sa stal vlastníkom pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.11.2015, ktorá bola uzatvorená medzi bankou a žalovaným. V danom prípade súd neskúmal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky. V danom prípade L., a.s. postúpila svoju pohľadávku na spoločnosť F. Q. T., s.r.o., a teda z tohto dôvodu musí súd skúmať aj splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt, teda nie na banku. V tejto súvislosti poukázala na znenie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a na rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 23.06.2016, sp. zn. 3Co/358/2015. Podľa názoru žalobkyne nebolo preukázané splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a preto Dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach je absolútne neplatný právny úkon, čo má za následok neplatnosť celej zmluvy. Ďalej uviedla, že pokiaľ ide o uznanie dlhu, jednoznačne za vysvetlenie následkov premlčania nemožno považovať vopred napísaný text, ktorý je obsahom formulárovej dohody o uznaní dlhu, podpísom ktorej dlžník súhlasí a berie na vedomie, že ide o premlčaný dlh a je si vedomý premlčania. Ak by dohoda o uznaní obsahovala zrozumiteľné vysvetlenie, čo je premlčanie a že premlčaním zaniká pohľadávka veriteľa, dlžník nie je povinný platiť veriteľovi žiadne finančné prostriedky, potom by takéto uznanie dlh nepodpísal žiadny dlžník. Takéto konanie žalovaného je podľa žalobkyne v rozpore s dobrými mravmi. Pohľadávka VÚB, a.s. opísaná v Dohode o uznaní záväzku, najmä jej výška nie je preukázaná, minimálne s poukazom na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru žalobcu zaškrtnutie políčka na dotazníku o tom, že dlžník

si je vedomý, že uznáva premlčaný dlh, nemôže preukazovať slobodné rozhodnutie a už vôbec nie reálnu vedomosť o tom, že dlžník uznáva premlčaný dlh. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre právny omyl, nenastávajú právne účinky. Aj uznanie premlčaného dlhu zakladá len vyvrátenú domnienku. Dlžník sa tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol, alebo, že v čase uznania neexistoval. Aj keď dlžník podpíše dohodou o uzavretí splátkového kalendára, takáto dohoda je v praxi súdov považovaná za rozpornú s dobrými mravmi.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona CSP, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval dôležitý verejný záujem v spojení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť z nasledovných dôvodov:

5. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že nie sú dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko tento je náležite odôvodnený po právnej stránke, skutkový stav bol zistený správne a správne bola aj vec rozhodcovským súdom posúdená. Zároveň k námietke žalobkyne k nedodržaniu podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“) uviedol, že nie je možné ustanovenie § 92 ods. 8 uvedeného zákona spájať s občiansko-právnym následkom neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2015, pretože toto ustanovenie nezakladá občiansko-právnu povinnosť vo vzťahu k žalobkyni, ale ide o zodpovednosť postihnuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zákona o bankách.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa uzatvorila so spoločnosťou L., a.s., so sídlom P., R. nivy 1(ďalej len „pôvodný veriteľ“) zmluvu č. XXXXXXXX označenú ako „žiadost' o vydanie a používanie Pôžičkovej karty quatro“ (ďalej len „predmetná zmluva“). Pôvodný veriteľ uzatvoril dňa 23.11.2015 so žalovaným Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalobkyni žalovanému. Žalovaný si uplatnil svoj nárok z predmetnej zmluvy v rozhodcovskom konaní na podklade rozhodcovskej zmluvy uzavretej so žalobkyňou dňa 10.12.2015. Rozhodcovským rozsudkom zo dňa 13.novembra 2017 sp. zn. SRSAspA 01677/17 Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 834 eur, úrok z omeškania vo výške 83,89 eur, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 407,47 eur od 20.5.2017 do zaplatenia, trovy rozhodcovského konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 55,07 eur a trov právneho zastúpenia žalovaného vo výške 144,70 eur, a to všetko spoločne.

7. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je možné spájať s občiansko-právnym následkom neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2015. Ustanovenie § 92 ods. ods. 8 zákona o bankách neupravuje len zodpovednosť postihnuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zákona o bankách, ako to uviedol súd prvej inštancie, ale stanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou. Ide o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl.). Tomu nasvedčuje jednak znenie citovaného ustanovenia („...môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku... postúpiť“), ako aj jeho zaradenie do časti zákona o bankách, ktorej nadpis znie "Ochrana klientov a bankové tajomstvo". Účelom tohto ustanovenia teda je aj ochrana klientov banky. Uvedené ustanovenie stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offa. Pokiaľ by v predmetnom konaní nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, žalovaný by nebol aktívne legitimovaný ani v rozhodcovskom konaní a rozhodcovský rozsudok vydaný v rozpore so zákonom by bol neplatný.

8. Pôvodný veriteľ listom zo dňa 02.11.2012 vyhlásil predčasnú splatnosť dlžného zostatku z predmetnej zmluvy uzatvorenej so žalobkyňou. Z predmetného rozhodcovského rozsudku nevyplýva, že by rozhodcovský súd skúmal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pre platné

postúpenie pohľadávky, keď ku konštatovaniu o aktívnej legitimácii žalovaného v rozhodcovskom konaní ako žalobcu postačilo rozhodcovskému súdu preukázanie zmluvy o postúpenie pohľadávky zo dňa 23.11.2015 bez súhlasu dlžníka. K platnému postúpeniu pohľadávky banky bez súhlasu dlžníka zákona o bankách stanovuje podmienky, a to skutočnosť, že ide o pohľadávku alebo jej časť, ktorá je splatná a len za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky na plnenie po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Nakoľko splnenie týchto podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalovaného v rozhodcovskom konaní neboli preukázané, nebolo možné ani konštatovať, že žalovaný je v predmetnom rozhodcovskom konaní aktívne legitimovaný ako žalobca, a z tohto dôvodu má odvolací súd za to, že je potrebné predmetný rozhodcovský rozsudok zrušiť.

9. Odvolací súd zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola žalobkyňou uzatvorená dňa 10.12.2015, a teda už za účinnosti (01.01.2015) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý v ustanovení § 3 ods. 3 písm. b) upravil, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. V predmetnej veci spotrebiteľská rozhodcovská zmluva vo svojom ustanovení článku II. predmet zmluvy odkazuje iba na spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 10.12.2015, avšak neodkazuje, že by sa vzťahovala aj na predmetnú zmluvu č. XXXXXXXX, a teda spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola dôvodom vzniku záväzku žalobkyňi k pôvodnému veriteľovi, a z ktorej si žalovaný v rozhodcovskom konaní uplatňoval svoj nárok ako žalobca. Preto v predmetnej veci tiež nebolo možné dospieť k záveru, že by uvedená rozhodcovská zmluva založila právomoc rozhodcovského súdu v spore z predmetnej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 02.11.2005.

10. Odvolací súd tak dospel k záveru, že v predmetnej veci sú dané dôvody podľa § 45 ods. 1 písm. c), e), l) zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní na zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Bratislava, Vansovej 2 zo dňa 13.11.2017, sp. zn. SRSAspA 01677/17, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

11. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 v spojení s ustanoveniami § 255 ods.1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V konaní bola plne úspešná žalobkyňa, a preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).